

Glasba v polnem sijaju

Programsko sodelovanje Maribora in Gradca

TJAŠA KRAJNC

V izdaji Festivala Maribor 2013 je prvič nastalo sodelovanje z društvom Musikabende/Glasbeni večeri iz Gradca, ki od leta 2008 prireja koncertni cikel v dvorani za komorno glasbo graškega Kongresa.

Na koncertu v dvorani Union se je predstavil klavirski trio iz Avstrije, v zasedbi pianist **Christian Schmidt**, violinistka **Lily Francis** in violončelist **Reinhard Latzko**. Schmidt, tudi snovalec in animator programov Glasbenih večerov, sicer pa priznani komorni glasbenik in solist, je uvodoma nastopil z violončelistom Reinhardtom Latzkom, cenjenim solistom z orkestri v Švici, Avstriji, Nemčiji in drugod po Evropi. Izvedla sta Sonato za violončelo in klavir v a-molu, D821, z oznako Arpeggione Franza Schuberta, iz leta 1824. Ta avstrijski zgodnji romantik jo je namenil izvedbi s takrat priljubljenim glasbilom s šestimi strunami in enako uglasitvijo, kot je na kitari, le da se na arpeggione igra z lokom. Tristavčno skladbo s kontrastnim zaporedjem stavkov sta podala v širokem izvajalskem loku in muzikalno solidni interpretaciji.

V tridelni Sonati za violino in klavir v g-molu francoskega impresionista Clauda Debussyja, iz leta 1915, je pri nas prvič nastopila violinistka Lily Francis, zmagovalka glasbenega tekmovanja ARD v Münchnu, sicer pa koncertna mojstrica Dunajskega komornega orkestra in Camerate iz Salzburga. S pianistom Schmidtom je izvedla priljubljeno Debussyjevo Sonato z izjemnim občutkom za melodično oblikovanje, učinkovito ritmično pestrost, dinamičnimi prehodi in s tenkočutnim podajanjem. Spored je zaokrožil Trio za klavir, violino in violončelo v B-duru, D898, Franza Schuberta, iz leta 1827. To kompleksno zasnovano komorno delo v štirih stavih so glasbeniki izvedli v obsežnem melodičnem in harmonskem razponu, s plesnimi ritmičnimi elementi in z občuteno predstavljenimi čustvenimi kontrasti.

Koncertno gostovanje so povrnili trije priznani slovenski instrumental-

ni solisti v dvorani graškega Kongresa in z gostom iz Izraela izvedli izvenabonmajski koncert v ciklu Glasbeni večeri. Nastopili so hornist **Boštjan Lipovšek**, cenjeni gost koncertnih odrov v komornih zasedbah in kot solist z orkestri, violinist **Janez Podlesek**, koncertni mojster Orkestra Slovenske filharmonije in Komornega godalnega orkestra Slovenske filharmonije, in pianist **Rok Palčič**, diplomant Visoke šole za glasbo v Kölnu, uspešen solist in komorni glasbenik. Pridružil se jim je solist Izraelskega filharmoničnega orkestra, oboist **Dudu Carmel**. Uvodoma so izvedli Trio za oboo, rog in klavir, op. 61, iz leta 1889, manj znane avstrijskega skladatelja Heinricha von Herzogenberga, po rodu iz Gradca. Štiristavčno skladbo, s prepoznavnimi vplivi Brahmsove glasbe, tudi z vztrajno obdelavo enovitega motivičnega gradiva, so predstavili v štirih kontrastnih stavkih raznovrstnih značajev, med posameznimi dosežki je izstopala solistična pasaža v počasnem stavku v rogu. Oboist Dudu Carmel in pianist Rok Palčič sta predstavila Časovne variacije – temo z osmimi variacijami angleškega skladatelja Benjamina Brittna, ob 100. obletnici skladateljevega rojstva. Skladba iz leta 1936 je zasnovana s spevno, razmišljujočo temo nemirne značaja, ki jo variacije, miniaturne tonske vinjete, razvijejo v refleksiven in hkrati dramatičen glasbeni dvogovor – poslušali smo ga z imenitnim izvajalskim dosežkom obeh interpretov.

Trio za rog, violino in klavir op. 40, ki ga je leta 1865 ustvaril nemški skladatelj Johannes Brahms, sodobnik in tudi prijatelj Herzogenberga, odlikuje zelo bogata, ritmično raznolika in razgibana govorica, melodično linearno prepletena in zgoščena. Trije slovenski glasbeniki so se posvetili izvedbi štiristavnega dela s skrbno pripravljeno interpretacijo, v kateri sta izstopali ekspresivna širina in izpovedna globina. Mestoma v dinamičnem razmerju ne povsem usklajena zasedba – jasen in prodoren klavir, spevna, a jakostno premalo prisotna violina in mogočno zvoneč rog – Brahms je ta part namenil naravnemu rogu s specifičnimi izvajalskimi možnostmi – se je v razvoju Tria postopoma vse bolj razživela. Posebej razgiban in učinkovit je bil sklepni stavek, ki je polnozvočno, s koncertantnim sijajem sklenil koncert.